

[Berlau]

stemmende og direkte udslagsgivende omkring den politik, der skal føres inden for områder, som rammer os i særlig høj grad. Og det forekommer mig fuldstændig ufatteligt, at man alene henholder sig til, at vi skal fortsætte med at forsøge at presse andre lande. Vi skal ikke foretage os noget nationalt. Vore embedsmænd og vore politikere skal rejse rundt i verden og forsøge at forklare danske synspunkter.

Alt imens dette foregår, driver gassen ind over Danmark, vore fiskere begynder at tabe arbejdspladser. Det vil sige, at vi i det hele taget bringer os selv i en temmelig ubehjælpssom situation. Det er nødvendigt for Danmark, at vi stiller os op en gang imellem og meddeler omverdenen, at det her er vores politik på dette område, og vi kan ikke acceptere, at der fortsættes med at skabe ødelæggelse i den natur, som vi har.

Derfor var fiskernes aktion, som udmøntedes for nylig, overordentlig berettiget. Disse fiskere burde i virkeligheden aflønnes som ambassadører for Danmark, således at de ikke bliver bragt i den situation, at de skal lide et økonomisk tab. Det, som fiskerne gjorde, var rent faktisk en overordentlig vigtig gerning for Danmark.

Det, der egentlig har kaldt mig herop, er, at jeg vil sige, at det forekommer mig besynderligt, at der ikke er ret mange af ordførerne, som i deres ordførertaler har taget stilling til det spørgsmål, vi har rejst, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt fiskerne skal have en rimelig erstatning for det, de har udført. For hvis nogen udfører væsentligt arbejde for Danmark, bør de naturligvis honoreres for det. Det er ord, vi hører her fra talerstolen til hverdag. Når det drejer sig om erhvervslivet, eksportfremmestøtte osv., mennesker, der må slide og slæbe på luksushoteller over hele verden, taler vi om at give dem muligheder for at få en bedre tilværelse. Det er jo præcis det, som er regeringens opfattelse. Her er der altså tale om nogle mennesker, som ud over at have en af de farligste arbejdspladser i denne verden overhovedet på et tidspunkt også beslutter sig for at droppe deres fiskeri og kaste sig ind i en kamp for at sikre, at Danmark kan opnå nogle forhold på det miljømæssige, som er bedre. Det vil sige, at de forsøger at optræde som ambassadører for Danmark, og det skal de naturligvis også honoreres rimeligt for.

Holdningen her undrer mig, når man ser på andre situationer, hvor man kan have hånden i foret for at redde nogen. For nylig var der nogle, der dukkede op med 3,5 mio. danske skattekrone for at løskøbe to danskere, som var kommet galt af sted i Polen. I den situation havde man ingen problemer med at finde penge. Jeg havde den fornøjelse at tilbringe noget af min tid foran kukkassen her i weekenden, og dér kunne jeg guddødemig se, at nu havde det offentlige været med.

**Formanden:**

Det må man ikke sige.

**Berlau (FK):**

Nej, det er rigtigt – han var heller ikke med! Men dér kunne man altså se en gigantisk drukfest blive afholdt ude i Kastrup Lufthavn til ikke mindre end 5.000 kr. pr. deltager, som åd og drak sig igennem kaviar, champagne og halve hummere. Men alt imedens kan fiskerne altså ikke få en rimelig erstatning. Jeg synes, det er en amoralsk og dobbeltmoralisk holdning. Man bør naturligvis sikre, at de ambassadører, Danmark har haft ude i Nordsøen for nylig for at redde miljøet, får en rimelig erstatning for deres tabte arbejdsfortjeneste.

**Miljøministeren (Chr. Christensen):**

Jeg skal fremkomme med nogle enkelte bemærkninger på baggrund af de ting, der er fremført af ordførerne.

Når vi, som ordføreren for forslagsstillerne gør gældende, skal tage konkrete initiativer til at sikre, at det nu stopper derude på Nordsøen, må vi som hovedgrundlag lægge respekten for international ret samt for gældende bestemmelser. Ønsker vi at køre i den anden side af vejbanen, end lovgivningen tilsiger os, hjælper det jo ikke, at vi farer over dem, der kører korrekt. Så må vi påvirke holdningerne, sådan at vi får baggrund for at kunne ændre lovgivningen og retstilstanden.

Det er præcis den situation, som hr. Kent Kirk var inde på. Det hjælper ikke, at vi tror, vi kan bestemme over de andre Nordsøstater. Vi må have dem til at forstå, hvilken alvorlig situation det er for havområderne, for fiskerne og for den fisk, vi skal spise. Også her kommer sundheden ind i billedet. Først når de forstår disse forhold og vi lægger pres på dem for, at de